

Publicerad 2017-01-09 00:07 av Robert Jonsson

Det som försvann

Från tolv till tjugofyra minuter över nio
ägde vi vår egen tid
Tillräckligt
för att med citron, choklad eller kaffepulver
skölja ur munhålorna från morgonens damm och rök
Jag tog kaffe och en kubb från Gunnar bakom tidningen
och tänkte på avträdet från
fjortonhundra sällsamma fåglar
Brasiliens regnskogar
rostade mandlar
och billigt vin
bukspottskörtlar
på Karolina
och inget mera
insulin
och jag kände den sockriga massan expandera
kände hur den som en främmande läpp rotade runt
och växte i min mun
och jag tungade runt allt det där förunderliga
mot olika håligheter och gömslen
för att känna de skavande pärlorna gå till något lent
innan jag med en bestämd klunk skickade ned alltsammans
och såg upp mot Gunnar som nybliven pappa satt förnöjd
och smög med mandelkubben ovanför plastmuggen
drog runt den i cirklar, som för att förånga den
Jag svalde igen, och sa:
Jo, Gunnar, är det ändå inte märkligt ändå
Hur saker försvinner
Och sedan blir till
Han tittade upp och dröjde kvar med sitt sotiga ansikte
lät det hjortronsaltade brödet göra ytterligare en halvcirkel
innan också han doppade
och bet av

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robert Jonsson med Poeter.se id #41721 innehar upphovsrätten